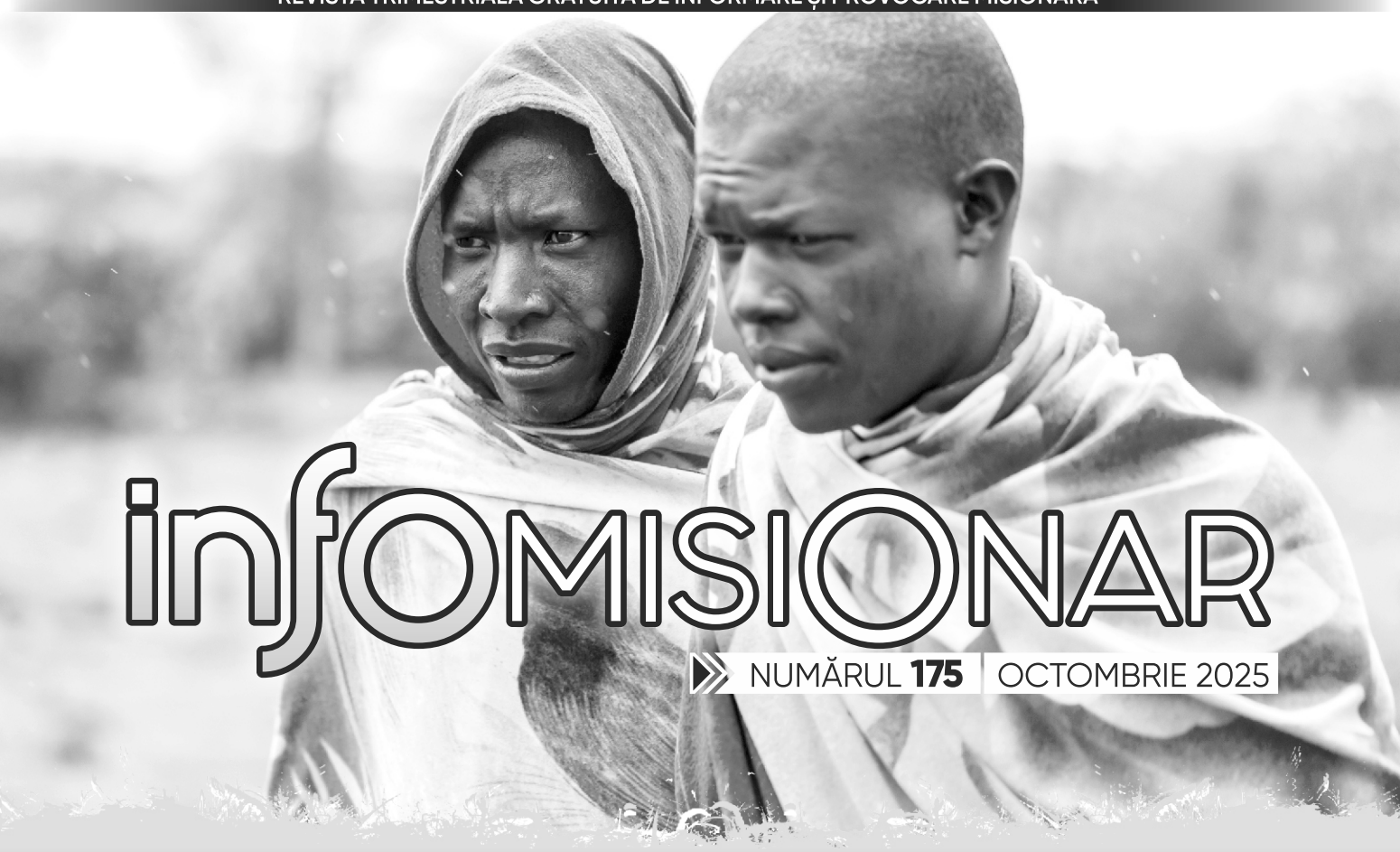
REVISTĂ TRIMESTRIALĂ GRATUITĂ DE INFORMARE ȘI PROVOCARE MISIONARĂ

infOMISIONAR

NUMĂRUL **175** | OCTOMBRIE 2025

Editorial Prețul dragostei

Nu toți am auzit despre misionara Charlotte „Lottie” Moon (1840–1912), dar mulți chinezi au avut șansa să cunoască Evanghelia și pe Domnul Isus datorită slujirii ei pline de sacrificiu. Exemplul ei, consemnat succint de către Institutul Biblic Baptist Bowie, scoate în evidență dragostea profundă și jertfitoare a acestei credincioase pentru oamenii pierduți din China.

În relatarea respectivă se amintește cum Lottie, privind în jurul ei, a văzut că oamenii pe care îi iubea atât de mult mureau de foame. Nu avea prea multe resurse, dar dădea tot ce avea. Cu timpul însă, sănătatea ei s-a deteriorat, iar greutatea i-a scăzut la doar cincizeci de kilograme. Colegii au simțit că era timpul ca ea să se întoarcă acasă. La vârsta de 72 de ani, s-a îmbarcat pe o navă care se îndrepta spre Statele Unite, însă nu a mai reușit să ajungă acasă, murind în Ajunul Crăciunului din 1912, la bordul navei, în portul Kobe, Japonia.

Pentru unii, dăruirea acestei femei a fost un adevărat miracol. Dacă le-ai fi întrebat pe rudele ei dacă au crezut vreodată că Lottie va muri pentru Hristos, ar fi râs. Micuța Lottie Moon, de doar 1,22 m înălțime, era o copilă neascultătoare, plină de năzbâtii și răzvrătiri. Obișnuia chiar, deseori, să batjocorească Evanghelia și credința baptistă a familiei sale.

În perioada studiilor la Institutul Feminin Albemarle din Virginia, o biserică baptistă locală a găzduit o serie de întâlniri de trezire spirituală. Câteva dintre prietenele lui Lottie au invitat-o să participe, dar ea a refuzat. Totuși, prietenele s-au adunat să se roage pentru ea, menționând-o pe nume, iar Dumnezeu le-a ascultat rugăciunile. Lottie a mers într-o seară la una dintre slujbe doar ca să le facă pe plac, fără să bănuiască ce urma să se întâmple. În acea noapte, neputând dormi, a căzut în genunchi și L-a primit pe Hristos ca Mântuitor personal. Familia a observat imediat schimbarea din viața ei.

Mai târziu, sora ei – care slujise deja în China – a implorat-o pe Lottie să ia în considerare o chemare în lucrarea misionară de acolo. Acest îndemn, împreună cu călăuzirea lui Dumnezeu, au dus-o pe Lottie în China, unde L-a slujit cu credincioșie timp de patruzeci de ani, până la moartea sa. S-a identificat complet cu poporul chinez: le-a învățat limba, s-a îmbrăcat ca ei, a mâncat ca ei și și-a dedicat întreaga viață lor.

Din cauza culturii și a barierelor sociale, bărbații misionari nu puteau sluji femeilor din China; doar femeile misionare aveau acces la ele. Una dintre modalitățile ingenioase prin care Lottie le evanghiliza era ducându-le mici prăjituri și fursecuri. Acest gest le-a câștigat inimile – și au numit-o cu drag „Doamna cu Fursecuri.”

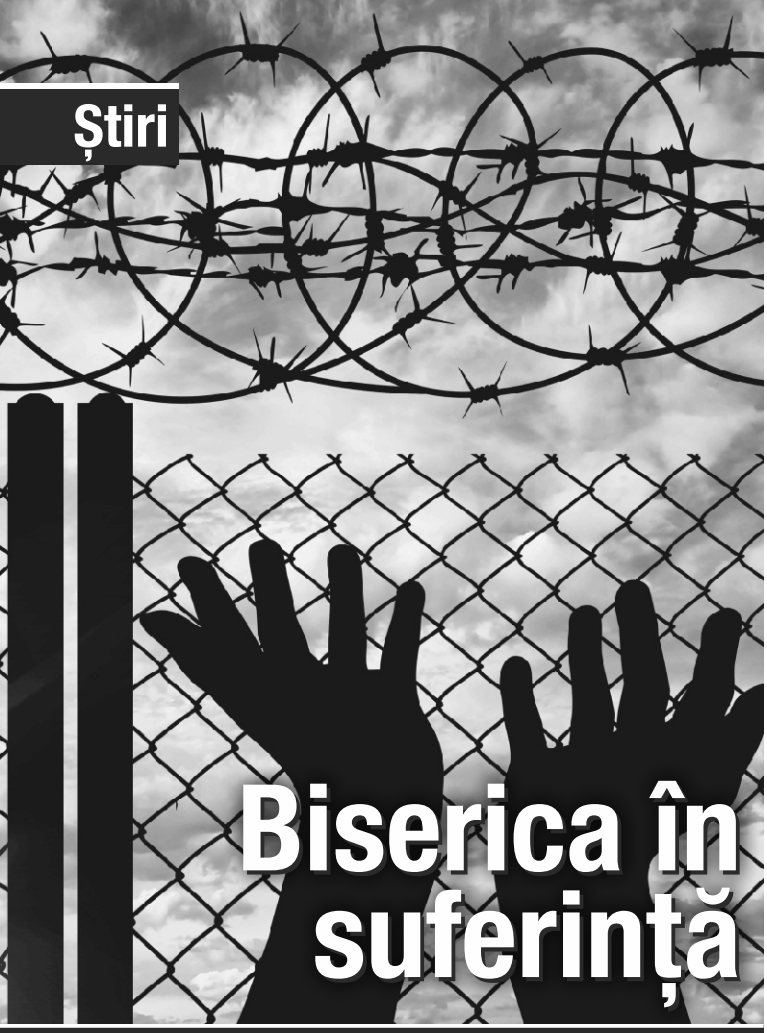
Lottie a călătorit nenumărați kilometri pentru a vesti Evanghelia. Datorită credinței și devotamentului ei, sute de oameni au fost câștigați pentru Hristos. În scrisorile trimise bisericilor din Statele Unite, ea implora neîncetat ca acestea să trimită mai mulți lucrători și resurse pentru marea lucrare din China, dar puțini înțelegeau povara inimii ei.

„Aș vrea să am o mie de vieți pe care să le pot da Chinei.” – scria Lottie credincioșilor din America, exprimând atât de bine marea ei dragoste pentru poporul chinez.

Lottie a trăit, a muncit și a murit în slujba Domnului ei. Ea rămâne un exemplu viu al unui adevărat slujitor al lui Dumnezeu – o persoană gata să renunțe la tot pentru a-L urma pe Hristos.
Ce exemplu încurajator pentru noi!
Da, El este vrednic de tot ce avem!

Cu toată dragostea,
Lucian ADAM / luci_adam@yahoo.com

NOILE CONTURI PENTRU DONAȚII – **Asociația Info Misionar**: RO73 RZBR 0000 0600 2670 0172 **(lei)**
RO53 RZBR 0000 0600 2670 0241 **(euro)** • RO04 RZBR 0000 0600 2670 0250 **(usd)**

Biserica în suferință

”Aduceți-vă aminte de cei ce sunt în lanțuri, ... de cei chinuiți, ...”

Congo - zeci de credincioși uciși într-un atac asupra unei biserici. Peste patruzeci de credincioși au fost uciși în zorii zilei de duminică, 27 iulie, atunci când militanții islamiști au atacat o biserică din Republica Democratică Congo. Închinătorii se strânseseră pentru o întâlnire de rugăciune târzie la biserica lor din Komanda, un oraș din provincia Ituri, atunci când membrii Forțelor Aliate Democratice (ADF) au intrat dintr-o dată în clădire și au început să îi împuște pe cei care erau prezenți. Pe lângă faptul că au atacat biserica, militanții au dat foc câtorva case și magazine din comunitate. Rapoartele indică faptul că cel puțin douăzeci de copii au fost luați ostatici în urma acestui raid.

Rebelii ADF, asociați cu gruparea teroristă Statul Islamic, acționează de-a lungul graniței dintre Uganda și R. D. Congo. Ei sunt cunoscuți pentru raidurile frecvente asupra satelor și pentru teroarea și distrugerile pe care le aduc cu ei. Chiar dacă militarii din Uganda și din R. D. Congo au lucrat împreună pentru a dezmembra această grupare militantă violentă, încă rămân amenințări de atac, de vreme ce rebelii au de gând să înființeze un califat în regiune.

Susțineți-i în rugăciune pe cei care au nevoie de mângâierea lui Dumnezeu în timp ce deplâng moartea celor iubiți. Amintiți-vă, de asemenea, și de copiii răpiți, rugându-vă ca Domnul Însuși să îi păzească și să grăbească eliberarea lor. **(Open Doors, CNN, BBC, AP)**

Etiopia - evanghelist martirizat pentru vestirea Evangheliei. Ibrahim Mohammed a devenit urmaș al lui Isus în anul 2021 și imediat a început să împărtășească „Vestea Bună” a Evangheliei cu ceilalți din comunitatea lui preponderent musulmană. De-a lungul unui an a condus optzeci de oameni la Hristos în regiunea Oromia din Etiopia. Începând de atunci, acest evanghelist pasionat s-a dedicat să ucenicizeze pe acești noi credincioși. Drept rezultat al mărturiei lui creștine, Ibrahim a început să primească amenințări cu moartea de la militanți islamici locali.

În ciuda faptului că viața lui se afla într-un pericol din ce în ce mai mare, el a continuat să împărtășească mesajul lui Hristos cu credincioșie. La începutul lunii mai, acest creștin dedicat a donat un lot din proprietatea lui pentru a se construi o biserică. Totuși, atunci când dușmanii lui Ibrahim au descoperit planurile sale, au hotărât să împiedice construirea locului de închinare.

Într-o zi, Ibrahim a fost abordat de un om înarmat, îmbrăcat în haine islamice tradiționale. Înainte să îl împuște, acesta i-a spus lui Ibrahim că este ultima zi de evanghelizare pentru el. Deși a fost dus în grabă la spital, Ibrahim a murit trei zile mai târziu în urma rănilor suferite. În urma acestui credincios rămân soția lui și doi copii mici, împreună cu biserica căreia îi era dedicat.

Rugați-vă pentru mângâierea, vindecarea și pacea celor care deplâng pierderea acestui slujitor drag al lui Hristos. Aduceți mulțumiri lui Dumnezeu pentru mărturia lui Ibrahim, pentru curajul și dedicarea totală în împărtășirea Evangheliei, chiar și atunci când era întâmpinat cu opoziție.

Rugați-vă pentru continuarea acestei lucrări la care Ibrahim a luat parte, cerând ca semințele aruncate să aducă multă roadă și ca mulți oameni din Etiopia să ajungă să Îl cunoască pe Hristos. **(Steadfast Global, The Voice of the Martyrs SUA)**

Indonezia - băiețel de opt ani mort în urma unei bătăi. Un băiat în vârstă de opt ani, identificat de presa locală cu inițialele „KB” a murit în mod tragic după ce a fost bătut cu severitate de către un grup de elevi mai mari la o școală din Pangkalan Kasai, un sat localizat în provincia Riau. Potrivit diverselor surse, incidentul a avut loc din pricina faptului că acest băiat era creștin și aparținea unei grupări etnice diferite.

Cei cinci elevi mai mari, cu vârste cuprinse între unsprezece și treisprezece ani îl mai hărțuiseră în trecut pe „KB”. Insultele lor verbale au escaladat și l-au atacat fizic. După ce a fost bătut crunt, băiețelul creștin s-a întors acasă devreme și a spus mamei sale, Siska, că se simțea rău. Pentru că starea copilului se agrava, părinții au bănuit că ceva grav s-a întâmplat.

Tatăl băiatului, Gimson Beni Butarbutar, a vorbit cu un coleg de-al fiului de clasă, care l-a informat despre atac. Gimson și-a spus îngrijorarea profesorului acestor elevi și după două zile s-a întâlnit și cu directorul. S-a descoperit ulterior că unul dintre elevi l-a lovit într-un mod violent pe acest băiețel creștin în stomac cu genunchiul. Totuși, toți cei implicați în acest atac nu și-au asumat nicio responsabilitate pentru moartea lui „KB”. Acest băiețel rănit a fost dus la spital. Acolo a început să vomite sânge, să aibă convulsii și dificultăți de respirație. După trei zile, a murit în urma rănilor suferite. Cei cinci elevi implicați în acest atac au fost identificați și poliția a început investigațiile.

Rugați-vă pentru părinții îndureraț ai acestui băiețel, Gimson și Siska, împreună cu copilașul pe care îl mai au. Fie ca prezența Domnului să mângâie această familie cu inima frântă, oferindu-le o putere supranaturală și pacea lui Dumnezeu care întrece orice cunoștință. De asemenea, rugați-vă nu doar să se facă dreptate, ci și ca acești elevi să realizeze gravitatea acțiunilor lor și să experimenteze, astfel, iertarea transformatoare și harul mântuitor al lui Isus Hristos. **(International Christian Concern)**

Ucraina - bisericile se confruntă cu opoziție în partea ocupată a Ucrainei. Bisericile din zonele estice ale Ucrainei se confruntă cu opoziție din partea autorităților ruse care s-au instalat acolo. Pentru credincioșii din această regiune aceasta a adus restricții dure cu privire la locurile de închinare care nu sunt afiliate Bisericii Ortodoxe Ruse și cu privire la cele care nu se conformează reglementărilor impuse.

Pastorul Vladimir Rudomyotkin a fost amendat pentru „activități misionare” pentru că nu a primit permisiunea de a conduce serviciile de închinare în mod regulat în biserica din care face parte. Pe lângă faptul că au cerut permise de întâlnire pentru creștini, autoritățile au și forțat pastorii să le dea predicile pentru a fi revizuite și să raporteze numele celor care iau parte la întâlnirile bisericii.

La data de 8 iunie, Consiliul Bisericilor Baptiste din Krasnodon sărbătorea duminica Cincizecimii atunci când serviciul lor a fost întrerupt de poliție. Ofițerii prezenți au afirmat că biserica nu este înregistrată de către autoritățile ruse. Congregațiile baptiste se opun înregistrării din numeroase motive. Potrivit pastorului Vladimir Rytikov,

unul dintre aceste motive este „datoria pastorului de a raporta către autorități despre viața membrilor bisericii și despre serviciul divin... Aceasta este trădare."

Alți lideri ai bisericii raportează faptul că oficialii ruși s-au întâlnit pentru a „discuta" conținutul predicilor și modul în care întâlnirile bisericii sunt conduse. Spre exemplu, un preot a fost confruntat de către autorități deoarece nu a vrut să laude armata rusă și campania lor împotriva Ucrainei în predica de Paște.

Rugați-vă pentru frații și surorile în Hristos din Ucraina în timp ce aceștia se confruntă cu restricțiile impuse de către forțele ocupante. Cereți ca Domnul să le dea încurajările Sale și să îi ajute să stea neclintiți în credință. **(Forum 18)**

Siria - atac sinucigaș cu bombă într-o biserică din Damasc. Cel puțin douăzeci de creștini au fost uciși și zeci de persoane au fost rănite într-un atac asupra bisericii ortodoxe grecești Mar Elias lângă Damasc. În interiorul clădirii se aflau aproximativ 350 de persoane în momentul în care atacatorul a pornit brusc focul și apoi a detonat o vestă lângă intrarea în biserică. Explozia rezultată nu i-a ucis doar pe cei din interiorul clădirii, ci și pe câteva persoane care stăteau în imediata vecinătate.

Acest incident marchează primul atac major asupra unei biserici din Siria din ultimii ani. Autoritățile siriene cred că atacatorul era afiliat grupării teroriste Statul Islamic, chiar dacă nu și-a asumat încă responsabilitatea pentru atac. Guvernul interimar, care a preluat puterea în luna decembrie a anului 2024, a condamnat atentatul și a promis că va acționa corespunzător.

Între timp, mulți lideri de biserică și-au exprimat frustrarea cu privire la protejarea insuficientă, după părerea lor, a creștinilor. La funeraliile victimelor, patriarhul ortodox al Antiohiei, John al X-lea, a remarcat: „Suntem recunoscători pentru telefonul primit (de la președintele interimar al Siriei), dar crima care a avut loc este ceva mai mare de atât."

Siria rămâne într-o perioadă de tranziție politică după ce guvernul totalitar al lui Bashar al-Assad a căzut.

Amintiți-vă în rugăciunile voastre de toți cei care deplâng pierderea celor dragi în urma acestui atac tragic, rugându-vă ca ei să simtă apropierea prezenței lui Dumnezeu așa cum a fost ea evidențiată de către mângâierea și pacea Lui permanente. **(BBC, International Christian Concern)**

China - lider de biserică arestat împreună cu alți patru creștini. Pastorul Huang Yizi este un lider al bisericii de casă din provincia chineză Zhejiang. Timp de mai mult de zece ani, el a întâmpinat hărțuire repetată și a fost închis din pricina credinței sale creștine. În anul 2014, pastorul a fost arestat și condamnat la un an de închisoare după ce a protestat public împotriva campaniei guvernamentale de a îndepărta crucile din clădirile de biserică ale acelei provincii. A fost arestat din nou în luna septembrie a anului 2015 și a fost reținut timp de cinci luni într-o „închisoare neagră", unde i-a fost interzis să își contacteze familia și avocatul. În anul 2021, pastorul Huang a raportat faptul că era monitorizat în mod constant de către autorități și supus diverselor interogatorii.

La data de 26 iunie, liderul bisericii a fost din nou luat în custodie de către poliția locală și dus în detenție. Potrivit soției sale, autoritățile au căutat în casa acestui cuplu creștin și au confiscat câteva obiecte. Cam în același timp, alți patru credincioși au fost arestați. După detenția pastorului Huang, avocații au încercat să viziteze liderul bisericii care se află în detenție, dar nu au fost primiți; li s-a spus să se întoarcă în patruzeci și opt de ore. Conducerea închisorii a primit o plângere cu privire la faptul că pastorului nu i s-a respectat dreptul de a avea un reprezentant legal.

Pastorul Huang a fost acuzat, se pare, de conducerea „unor operațiuni ilegale"; această acuzație este folosită în mod frecvent de către autoritățile comuniste împotriva disidenților religioși.

Rugați-vă ca echipa legală a pastorului Huang să primească înțelepciune, favoare și acces la clientul ei pentru a îl putea reprezenta într-un mod eficient. Fie ca în această perioadă de detenție Dumnezeu să îl susțină pe acest lider creștin cu putere supranaturală, cu răbdare și cu nădejde.

În plus, rugați-vă pentru soția acestui credincios; cereți Domnului ca ea să fie conștientă de prezența zilnică a Domnului în viața ei. În timp ce soțul ei așteaptă să se facă dreptate, rugați-vă ca Domnul să pregătească ocazii în care Evanghelia Lui să fie vestită printre deținuți și personalul închisorii. **(Open Doors Canada, ChinaAid)**

Azerbaidjan - amenzi pentru întâlniri religioase neautorizate. O instanță din Republica Autonomă Nakhichevan a amendat recent doi creștini locali și trei vizitatori din capitala Baku pentru participarea la o întâlnire de închinare fără permisiunea statului. Această hotărâre a fost anunțată la două luni după ce autoritățile au întreprins un raid asupra casei unei familii coreene, unde credincioșii se întâlniseră pentru închinare. Curtea a amendat și a deportat membrii familiei coreene pentru că au ținut întâlniri cu caracter creștin în casa lor.

Vizitatorii din Baku au ales să plătească amenda, care s-a ridicat la salariul mediu pe trei luni al cetățenilor din această țară. Totuși, cei doi credincioși localnici nu s-au conformat, plătind amenda, iar acum sunt urmăriți de executorii judecătorești.

Deși este obligatoriu să ai autorizație pentru întâlnirile de închinare în Azerbaidjan, comunităților non-musulmane li se refuză în mod repetat înregistrarea, fapt pentru care activitățile lor sunt considerate ilegale și supuse pedepsei. Această politică continuă să restricționeze libertatea de închinare pentru creștini și pentru alte minorități religioase.

Rugați-vă ca frații și surorile noastre din Azerbaidjan să primească înțelepciune, putere și încurajare în timp ce se confruntă cu atâtea restricții și amenințări. Rugați-vă ca lucrătorii Domnului să primească călăuzire și lumină pentru a ști cum să păstorească turma Domnului în mijlocul împotrivirii. **(Forum 18)**

Nigeria - atacurile din statele Benue și Kwara soldate cu moartea multor creștini. Numărul mare de creștini morți din Nigeria trebuie să ne conducă la rugăciune. Din nou statul Benue a fost scena uciderii mai multor creștini în atacurile orchestrate de către islamiști. În cel mai recent incident, cel puțin două sute de oameni au fost uciși, iar șase mii cinci sute de persoane au fost nevoite să își părăsească locuințele de teama atacatorilor pentru a fugi în locuri mai sigure. În acest stat creștinii reprezintă 98% din totalul populației. Se pare că numărul celor morți se va ridica la trei sute de persoane pe măsură ce din ce în ce mai multe trupuri sunt recuperate din cenușă sau din tufișuri, acestea fiind locurile în spatele cărora creștinii s-au ascuns, fugind de atacatori.

Se pare că militanții islamici Fulani au fost cei care au condus atacurile asupra comunităților din Guma Local Government Area (LGA), o regiune care a avut parte de multă violență în acest an. Un astfel de atac din vara acestui an a început seara târziu și a continuat până la primele ore ale următoarei zile. „Era ca un război", a declarat Amos, un lider din acest sat. „În cei cincizeci și șapte de ani ai mei de pe pământ nu am fost niciodată martor la așa ceva. Am fugit cu cel de-al treilea fiu al meu, dar soția și ceilalți copii ai mei nu au fost așa de norocoși. Lumea mea a încetat în acea vineri seară. "

O altă supraviețuitoare, Tsegba Lucy, și-a pierdut mama și cei cinci frați după ce casa lor a fost incendiată de către oameni înarmați. Aceste crime au avut loc după alte două atacuri asupra unor localități din statul Benue. Atacurile au avut loc în Gwer West și în Apa LGA. Peste douăzeci și cinci de persoane au fost împușcate și ucise în Edikwu Ankpati, Apa LGA, în jurul orei 19. În același timp în Tse Antswam mureau alte optsprezece persoane.

Cereți Domnului ca El să îi vindece pe cei cu inima zdrobită. Aduceți în rugăciunile voastre pe văduvele și pe orfanii care și-au pierdut persoanele apropiate în aceste atacuri. Fie ca Domnul să mângâie și să aducă în inimile lor pacea Lui care întrece orice pricepere.
(BarnabasAid)

Traducerea și prelucrarea,
Anca și Teodor Toculeț / teodor_toculet@yahoo.com

Tineri participanți la evenimentul IGNITE 2025 din Patna, Bihar

Relatare misionară din 20.09.2025

Invitație în realitatea Domnului

„Împărăția lui Dumnezeu se construiește relațional!" - a afirmat cu putere, de pe scenă, unul dintre vechii mei prieteni. Totul din mine parcă voia să mai audă asta încă o dată, poate chiar de mai multe ori, pentru că oriunde merg întâlnesc oameni puternic afectați de o mentalitate tranzacțională: o Evanghelie tranzacțională, o pocăință tranzacțională, o implicare tranzacțională și chiar o relație cu Dumnezeu tranzacțională. Doamne, ce se întâmplă?

Într-o cultură în care totul - mai ales în Vest - se măsoară în bani, rezultate și ce primesc la schimb, mulți credincioși (sau chiar biserici) au ajuns să vadă susținerea lucrării doar ca pe ceva tranzacțional. STOP! Ceva este complet greșit.

Cu câteva luni în urmă eram în Statele Unite, invitat să vorbesc în mai multe biserici de români. Înțelegând cât de cât dinamica lor, am insistat la prietenul care mă invitase și aranjase întâlnirile respective să sune personal pe fiecare pastor sau responsabil cu programul din acea zi și să specifice că scopul vizitei nu sunt resursele lor, ci să dau ceea ce Dumnezeu a pus în mine. Pentru că, nu-i așa, darurile fiecăruia ne-au fost date pentru zidirea celorlalți. Felul în care fiecare alegea să răspundă la invitația din realitatea Lui ținea de ceea ce Dumnezeu activa în fiecare loc și persoană. Dar orice facem trebuie să facem ca pentru Domnul, iar o abordare pur tranzacțională poate produce multe răni și daune în relațiile dintre noi.

Misiunea nu trebuie tolerată, ci îmbrățișată. Ea este a Lui în primul rând și a noastră a tuturor, în al doilea rând. Ce a determinat însă oamenii - și chiar biserici întregi - să devină tranzacționali?

În primul rând, așa cum am spus mai sus, mentalitatea comercială a lumii în care trăim. Este, de departe, principala cauză ce a modelat cel mai mult abordarea rece și nerelațională între credincioși și diferitele lucrări ale lui Dumnezeu.

Teama este un alt doilea motiv. Teama de abuzuri sau de folosire greșită a resurselor - fie că ea este reală, fictivă sau doar „am auzit noi" - duce la scepticism, rezerve, etc. Prin urmare, apare lipsa de încredere care, în multe situații, a anulat posibilitatea de a fi parteneri în Împărăția Lui.

Apoi, individualismul i-a transformat pe alții în sprijinitori de la distanță, fără implicare emoțională sau spirituală, ceea ce duce implicit la o abordare tranzacțională. Nu cu mult timp în urmă, eram într-o biserică dintr-o altă țară și pastorul de acolo, când a auzit unde slujim, a venit la mine și mi-a zis: „Și noi suntem implicați în țara unde slujiți voi; suntem parte dintr-o lucrare mare, cu mii de biserici plantate" - însă nu mai știa exact numele fratelui care coordona lucrarea. Ideea era că este ceva mare și „noi facem parte din asta"… un fel de reclamă cu ceva ce le aducea liniște și mulțumire.

Și poate, nu în ultimul rând, și cel mai grav, este lipsa de înțelegere biblică a Împărăției lui Dumnezeu - nu doar de la un capăt al firului, ci și de la celălalt: fie de la cei invitați în realitatea Lui din afara câmpului de misiune, fie de la cei din câmpul de misiune. Implicarea în lucrarea de misiune globală este un act de închinare la care am fost invitați toți, nu doar unii. Ea intră la pachet cu pocăința, slujirea locală, activarea într-una din sferele societății, etc.

Avem nevoie să începem să combatem această vicleană impresie că abordarea tranzacțională Îi place lui Dumnezeu. Nu! Împărăția lui Dumnezeu este relațională în primul rând. Probabil că cel mai frumos titlu pe care Dumnezeu și l-a atribuit Sieși este „Abba" (Tată), ce ne ajută să înțelegem că Biserica nu este o instituție, ci o familie.

Iată, legat de invitația în realitatea Lui globală, câteva moduri în care bisericile și credincioșii sănătoși spiritual s-au implicat de-a lungul paginilor Scripturii:

Ospitalitatea - credincioșii și-au deschis casele și „bisericile" (am pus între ghilimele pentru că biserica este o comunitate de oameni, nu o clădire, dar aici mă refer la locurile de închinare) pentru a primi misionari sau apostoli. Printre ei sunt menționați Lidia, Priscila și Acvila, dar și alții.

Rugăciunea - poate că nu mai avea nevoie de menţiune, dar da, Pavel însuşi cere mereu rugăciuni pentru iniţiativele pe care le avea, pentru locurile noi în care urma să ajungă sau pentru celelalte biserici.

Resursele financiare - Administratorul tuturor resurselor trebuie să rămână Dumnezeu. El este Cel căruia îi aparţinem în întregime, nu-i aşa? Dar ce-i al nostru îi aparţine Lui? În 2 Corinteni 8-9 vedem că bisericile din Macedonia au dăruit „mai mult decât puteau", dar înainte de toate „s-au dat pe ei înşişi Domnului şi nouă".

Trimiterea de oameni - În ultima vreme am văzut cât de greu le este părinţilor să îşi vadă copiii plecând misionari. Aşa-i că este mult mai uşor să ascultăm poveştile altora decât să ne vedem proprii copii renunţând la visurile noastre cu ei şi dându-i Celui mai bun dintre noi - propria lor viaţă? Timotei, Tit, Luca şi mulţi alţi colaboratori au fost printre oamenii care au făcut ca Evanghelia să ajungă până la noi.

Punerea la dispoziţie a resurselor practice - În 2 Timotei 4:13, apostolul menţionează câteva din lucrurile necesare lui la acea vreme: haine, cărţi etc. Dar pot fi mult mai multe azi. De exemplu, am fost binecuvântaţi în anumite locuri să primim, pe perioada cât am stat acolo, o maşină cu care să mergem în diferite locuri. În alte situaţii, fraţii mi-au spus de nevoi pe care le aveau - precum telefoane pe care unii dintre noi le schimbăm destul de des sau un calculator, literatură... Biblii, etc.

Conectarea misionarilor pe care îi cunoaştem cu cercurile de influenţă pe care le avem - Îmi amintesc cum, de mai multe ori, am fost invitat să vorbesc unui grup restrâns de credincioşi în instituţiile unde aceştia lucrau, cum alţi fraţi au deschis uşi în biserici pe care le cunoşteau, posturi de radio, şcoli, cămine studenţeşti etc. sau au apelat la cunoştinţe pe care le aveau când au apărut anumite nevoi.

Când nu doar citim despre realitatea Lui, ci devenim parte din ea, totul se schimbă. Migrăm de la abordări distante, pasive sau neempatice, la a fi parte din tot ceea ce se întâmplă. Devenim parteneri în lucrarea globală, până în punctul în care ne dăm pe noi înşine Lui şi iubim cu sacrificiu. Hai şi tu în realitatea Lui, dacă nu te-ai simţit parte din ea până acum!

India - încercări, dar şi mărturia a ce înseamnă o viaţă trăită sacrificial pentru El. În luna iulie, împreună cu Luiza, Emma şi Ana V. (despre a căror vizită am scris data trecută), am plecat spre oraşul Ranchi pentru a preda, timp de o săptămână, la o şcoală de misiune despre misiunea transculturală. Sunt multe lucruri foarte interesante care pot fi spuse, dar am ales să vorbesc doar despre unul dintre ele.

Printre studenţi, care nu erau mulţi la număr şi nici nu învăţau într-o clădire cu prea multe facilităţi, în acea joi am luat masa cu unul dintre ei, un bărbat de aproape 60 de ani, cel mai în vârstă dintre toţi. Am aflat că este pastorul unei biserici baptiste şi că venise să urmeze această şcoală la aproape 30 de ani după ce făcuse Şcoala de Ucenicie (DTS) într-o altă locaţie din India. A spus că acel curs l-a învăţat două lucruri-cheie ca pastor: (1) să audă vocea lui Dumnezeu, lucru fundamental pentru ceea ce avea să urmeze; (2) importanţa misiunii.

Am rămas impresionat de smerenia lui. Era plecat deja de trei luni de acasă, departe de familie şi de biserică, şi stătea printre tinerii de aici, probabil de vârsta copiilor lui. Mai mult, este pastorul unei biserici cu peste 1.500 de membri.

A spus că totul s-a schimbat după ce s-a întors de la DTS. A fost rugat să devină pastorul bisericii, pe atunci mult mai mică, şi a pus două condiţii, care au fost acceptate: prima, ca biserica să practice generozitatea ca stil de viaţă şi valoare fundamentală; a doua, să trimită misionari. La momentul la care am povestit, erau peste 13 misionari plecaţi din biserică, atât în India, cât şi în alte zone din Asia, toţi susţinuţi puternic de biserică. Mai mult, mi-a spus că, după ce va pleca de la curs, nu se va întoarce direct acasă, fiindcă aflase despre un trib din zonă fără niciun misionar şi voia să vadă ce potenţial există pentru a trimite şi acolo pe cineva.

Doamne, ce a înţeles acest om? Cum pot unii să fie atât de devotaţi evanghelizării lumii şi să sacrifice atât de mult?

După acea săptămână fantastică, am plecat spre Tadjikistan, însă la ieşirea din India am fost oprit de serviciul de imigraţii şi dus la interogatoriu. Este prima oară când mi se întâmplă aceasta. Alteori am fost ţinut multe minute în faţa poliţiei de frontieră şi întrebat anumite lucruri, dar atât. Duhul lui Dumnezeu mă înştiinţase însă că va fi aşa, ceea ce m-a pregătit, atât cât se poate spune „pregătit", să fac faţă tirului de întrebări şi abordării verbale agresive care a urmat. Îi mulţumesc lui Dumnezeu că nu m-au ţinut mult (am prieteni care au stat ore). După cinci minute, cel care mă intervieva, lângă poliţistul de frontieră, s-a întors către acesta şi i-a zis în hindi: „Hmm, de ce l-ai adus aici? Dă-i drumul să treacă!" Slavă Domnului că a fost doar atât şi am trecut cu bine deşi, probabil, până veţi citi aceste rânduri, vom fi din nou în India: o altă intrare şi o altă ieşire. Rugaţi-vă cu noi ca Dumnezeu să ne deschidă uşi!

Tadjikistan şi povestea lui Malalai. La poarta de îmbarcare din New Delhi spre Duşanbe m-am întâlnit, spre surprinderea mea, cu un coleg care a slujit în echipa noastră mai mulţi ani în Bihar şi apoi s-a mutat într-o zonă unde aproape că nu sunt lucrători. Am aflat că mergea împreună cu noi până în Tadjikistan.

În Duşanbe urma să petrec două săptămâni cu mai mulţi creştini: o săptămână investind în viaţa unor tineri din Tadjikistan şi Afganistan, iar a doua împreună cu lucrători care au ca focus slujirea în lumea musulmană, din Pakistan până în Orientul Mijlociu.

Şi de aici vă împărtăşesc o singură istorie - este realitatea Domnului, aceea în care v-am invitat la început. Printre participanţi erau câteva fete afgane. Trei surori îşi pierduseră tatăl şi rămăseseră doar cu mama lor, care ne şi gătea. Îl urmează pe Domnul Isus, dar în Afganistan nu fuseseră trimise la şcoală pentru că erau fete. Cu toate acestea, erau atât de inteligente încât toate ştiau să scrie şi să citească şi vorbeau şi ceva engleză.

Marian şi pastorul de la cursul de misiune

O altă tânără, Malalai, avea doar 18 ani. Venea dintr-o familie de oameni educați, tot din Afganistan. Au fost nevoiți să fugă atunci când talibanii au ajuns la putere, fiindcă erau creștini. Ajunși în Tadjikistan ca refugiați, au fost loviți de sărăcie, mai ales că nu aveau drept de muncă. Sărăcia l-a împins pe tatăl ei spre deznădejde și, în cele din urmă, într-o companie nesănătoasă, cu prieteni alcoolici.

Viața a devenit un calvar când Malalai avea doar 4-5 ani. Violența domestică devenise un stil de viață; mama era bătută uneori zilnic, bătăi care au dus la multe avorturi spontane. De prea multe ori, Malalai a fost nevoită să vadă cu ochii ei de copil aceste nenorociri; atunci se refugia și se ruga.

Într-o seară, rugându-se, a spus: „Doamne Isuse, ai spus în Biblie că iubești copiii și îi vei avea la Tine. Mă rog de atâta vreme pentru familia mea și nu am un răspuns." Atunci, acolo, i-a apărut un bărbat (nu știu să explic aceasta) care i-a zis: „Malalai, ți-am auzit rugăciunea și lucrez, dar va mai dura." Apoi, în timp ce își punea capul pe pernă, bărbatul a venit la ea și a mângâiat-o până a adormit.

După o vreme, mama ei nu a mai suportat și a plecat de acasă, lăsându-i pe cei trei copii cu tatăl lor. A urmat o perioadă grea, dar tatăl, după mult timp, a mers la un pastor care l-a ajutat să se întoarcă la Domnul. Rămăsese încă singur cu copiii, dar acum se ruga ca Dumnezeu s-o aducă acasă pe soția lui.

Într-una din zile, "o persoană" a venit la el și i-a spus că a doua zi, la o anumită oră, soția lui va veni acasă. A mers repede la copii și le-a spus că mama se întoarce. „Ți-a spus ea?" l-au întrebat. „Nu, dar haideți să aranjăm casa, mâine va veni." Spre uimirea tuturor, la ora anunțată s-a auzit o bătaie în ușă; când au deschis, în fața casei stătea mama cu bagajele. Se întorsese cu adevărat acasă.

Mergeam cu Malalai și cu alți tineri pe stradă când îmi povestea. Ochii ni s-au umplut la toți de lacrimi.

„În bunătatea Ta, Tu ne asculți prin minuni, Dumnezeul mântuirii noastre, nădejdea tuturor marginilor îndepărtate ale pământului și mării!" (Psalmul 65:5)

Cât de ancorat(ă) ești de acest Dumnezeu?

Pe urmele lui Pavel - din Tesalonic la biserica din Bereea. „Frații au trimis îndată, noaptea, pe Pavel și pe Sila la Berea. Când au sosit, au intrat în sinagoga Iudeilor." Faptele Apostolilor 17:10

Neîncercând nicidecum să compar călătoria noastră cu cea a lui Pavel, peste câteva ore plecăm spre Tesalonic, iar a doua zi vom

Copii de la grădinița Aixin

Watila și copii de la grădinița Aixin

merge mai departe spre Bereea. În Bereea, eu și Luiza vom ajunge chiar lângă sinagoga iudeilor despre care se vorbește în textul biblic.

În Tesalonic vom merge să o ducem pe Emma la școala de misiune, unde va fi împreună cu Ana pentru următoarele cinci luni. De fapt, doar trei luni vor fi în Tesalonic, apoi vor merge două luni în Orientul Mijlociu, în perioada de practică. În Iordania, acolo unde se pare că vor ajunge prima dată, se vor întâlni cu o altă fată românca, Rebeca M., care a plecat în același timp cu ele pentru a face exact aceeași școală. Așa a lucrat Dumnezeu, pentru că inițial ele au crezut că toate trei vor fi împreună.

Eu și Luiza suntem atât de încântați să le vedem pe toate trei punându-și deoparte cinci luni din viață pentru a învăța despre misiune, pentru a se implica și a-și descoperi chemarea pe care Dumnezeu o are pentru fiecare. Sunt atât de recunoscător și părinților care, deși le este greu, au ales să le trimită acolo unde ele au simțit că Tatăl le vrea. Of, cât îmi doresc să văd tot mai mulți tineri călcând pe urmele lor!

De-a lungul a peste două decenii am văzut probabil zeci de tineri din România pornind pe drumul misiunii, dar vrednic este Mielul de și mai mulți dintre copiii noștri.

Știu că și fetele au plecat cu temerile lor: cum își vor plăti școala, cum se vor descurca într-o altă cultură, dacă vor face față. Dar până nu ne dăm jos din barcă, nu putem merge pe apă. Iar ele asta au făcut.

În Bereea am fost invitat să predic la o biserică de frați greci, aflată chiar lângă sinagoga unde a predicat Pavel acum două mii de ani.

Cu câteva săptămâni în urmă eram în zonă, căutând sinagoga, și m-am întâlnit cu un bătrân grec. Când l-am întrebat unde este sinagoga, mi-a zis, cu o engleză foarte limitată, să aștept. A intrat într-o cameră din care tocmai ieșise și s-a întors cu Noul Testament în limba română, deschis la textul din Faptele Apostolilor menționat mai sus.

Am aflat că era pastorul unei biserici și că pleca la evanghelizare printre refugiați. M-a conectat însă cu ginerele său, Giannis, și el pastor. Când au auzit ce facem, au insistat să venim și să vorbim bisericii despre realitatea Domnului în lumea neevanghelizată.

Așa că, duminică, cu ajutorul Domnului, vom fi împreună cu frații noștri greci, împărtășind experiențe, chemarea și bucuria de a face parte din lucrarea Lui.

Lituania - o călătorie cu peripeții și planurile Lui ascunse. Undeva prin luna august mi-am dat seama, împreună cu Luiza că dacă nu voi pleca cu Emma până în Lituania, nu vom mai avea

ocazia să mergem cu ea să vadă colegiul la care dorește să învețe după ce va termina școala de misiune. Dar nu mi-am imaginat că, în mai puțin de 72 de ore, eu și Emma vom conduce 53 de ore.

Prima peripeție s-a petrecut duminică la prânz, când, aproape de Budapesta, mașina a început să afișeze o eroare în bord. După ce s-a resetat de câteva ori și a reapărut, în cele din urmă a rămas permanent, afectând complet modul de funcționare al mașinii. Așa am decis să ne întoarcem în Arad. Am sunat un prieten, care nu era acasă, dar ne-a conectat cu o altă familie la care am rămas peste noapte, urmând ca a doua zi să merg la un frate care are service auto.

Odată ajunși la acea familie, parcă de la Domnul, ne-au spus că trebuia să ajungem în casa lor. Și, într-adevăr, am avut un timp de neuitat cu ei, mai ales că unul dintre membrii familiei fusese plecat pe termen scurt în mai multe călătorii misionare.

A doua zi am ajuns la service, iar fratele respectiv a șters doar erorile și, foarte relaxat, ne-a zis: „A fost doar o încercare de la cel rău. Mergeți cu bine, mașina nu are nimic" Cum? Mă uitam contrariat, mai ales că aveam în față aproape 17 ore de condus doar dus, fără să mai socotesc și întoarcerea. Totuși am înțeles că cel rău încercase să ne oprească din drum, dar Domnul avea și El un plan. Așa că am plecat încrezători și am ajuns cu bine.

Acolo, după ce am vizitat colegiul, stăteam de vorbă cu fata care ne prezentase aproape tot campusul, când a venit capelanul și ne-a întrebat de unde suntem și ce facem. Când i-am răspuns, s-a uitat atent și a spus: „Trebuie să rămânem conectați! Aveți câteva minute să veniți în biroul meu?"

Am ajuns acolo și, aproape o jumătate de oră, împreună cu el și un alt frate, ne-am rugat pentru trezirea spirituală a Europei și pentru generația Z. Apoi, privind spre Emma, i-a spus: „Emma, fie că vei veni aici, fie că vei merge în altă parte, Dumnezeu te va folosi ca o voce pentru generația ta."

Ne-am luat rămas-bun și am plecat, iar pe drum am început să procesăm tot ce se întâmplase în doar câteva ore, cât am fost în afara mașinii.

Planurile lui Dumnezeu și felul în care El conectează oamenii sunt uneori tainice, dar minunate sunt lucrările Tale, Doamne!

Prietenul adevărat iubește oricând, și în nenorocire ajunge ca un frate. (Proverbe 17:17). La începutul anului vorbeam cu Matthias, un foarte bun prieten din Elveția, pe care l-am cunoscut în India, în 2003. Au trecut anii, dar relația noastră a devenit și mai puternică. Și tare îmi doresc ca fiecare dintre voi să aveți prieteni buni, oameni care se tem de Domnul și care pot fi o voce și un sprijin real în viața voastră.

Treceam printr-o perioadă de epuizare fizică, ce mă afecta și emoțional. Când am vorbit cu el și a simțit că nu sunt bine și că am nevoie să procesez perioada asta cu cineva, m-a sunat din nou a doua zi și apoi mi-a zis: „Marian, vreau să vin în România când poți tu și să petrec o săptămână din concediu împreună cu tine, să te ascult și să mă rog cu și pentru tine."

A vorbit cu soția lui, care a acceptat să rămână acasă cu cei trei copii, și astfel în iulie a venit în România. Am petrecut o săptămână împreună. Cred că a fost una dintre cele mai frumoase perioade din ultimii ani, nu doar pentru că eram cu el, ci pentru că am văzut ce înseamnă o prietenie care știe să se sacrifice, un om căruia chiar îi pasă și care este gata, așa cum spune Scriptura, „în nenorocire să ajungă ca un frate".

Matthias și soția lui, Bettina, iubesc misiunea transculturală și de cele mai multe ori își petrec concediile în călătorii misionare, împreună cu alte familii și prieteni pe care reușesc să-i mobilizeze din biserica locală sau din cercul lor de influență. Iar în timpul anului,

după ce termină ziua de muncă, se implică în ucenicizarea refugiaților din Elveția, veniți din țări neevanghelizate.

Update-uri din lucrarea din Bihar. Suntem încântați să împărtășim despre IGNITE 2025, un eveniment pentru tineri menit să-i încurajeze, să-i inspire și să-i echipeze pe următoarea generație de lideri. Acesta a avut loc pe 26 iulie 2025, în Patna, Bihar. Experiența de o zi a adunat tineri din întreaga regiune, veniți să-și descopere scopul pentru care au fost creați și să crească în credință. Evenimentul a fost mai mult decât o simplă întâlnire; a fost o adevărată scânteie care a aprins inimile pentru Dumnezeu, pentru chemarea lor și pentru comunitatea din care fac parte.

Prin închinare, sesiuni cu mesaje spirituale practice, discuții sincere și legături între participanți, tinerii au fost inspirați să aibă o credință curajoasă, o identitate profundă în Cristos și să experimenteze un spațiu sigur pentru vindecare lăuntrică, conexiune și creștere. Într-o singură zi, Dumnezeu a lucrat cu putere, atingând multe suflete și transformând vieți.

După evenimentul din Patna, echipa noastră a continuat să organizeze și alte întâlniri pentru tineri, inclusiv un eveniment de două zile în districtul Araria, Bihar, care a cuprins atât întâlniri cu tineri, cât și grupuri de femei. Pregătirile pentru aceste evenimente au implicat rugăciune constantă, eforturi financiare și sprijin spiritual, iar Dumnezeu a răspuns prin deschiderea inimilor și prin întâlniri puternice cu El.

În aceeași perioadă am început o nouă lucrare în comunitățile defavorizate din Palaga (lângă Patna). Acolo am inițiat o lucrare de alfabetizare pentru copii, cu scopul de a aduce lumină și speranță în viețile lor, deoarece cei mai mulți nu merg la școală și sunt analfabeți.

Prin aceste evenimente și prin noua lucrare din Palaga, ne-am dorit nu doar să adunăm tinerii, ci și să creăm contexte care schimbă vieți, ridicând o generație care învață să trăiască în dragoste, curaj și credință, pregătind totodată terenul pentru lucrarea Lui în inimile celor pierduți și ale celor defavorizați.

Cu drag, Dhiraj și Aashi

Moment din întâlnirea IGNITE 2025

Grădinița Aixin. A început noul an școlar și vrem să mulțumim fiecăruia dintre voi pentru rugăciuni și sprijinul financiar. În acest an avem uniforme noi pentru grădiniță, iar copiii sunt încântați de ele. De mai mult timp ne gândeam să le schimbăm, iar acum Dumnezeu ne-a dat posibilitatea să facem acest lucru. Toată slava să fie a Lui!

De asemenea, ne rugam pentru un nou voluntar la grădiniță, iar Dumnezeu ne-a ascultat: acum s-a alăturat echipei o soră pe nume Amung Chang (care vine din alt stat al Indiei, Nagaland). Vă rugăm să mijlociți pentru ea, ca să se poată adapta culturii și oamenilor de aici.

Anul acesta am reușit să ajutăm trei copii să fie admiși la o altă școală privată, după ce au terminat clasa I, deoarece părinții nu aveau resursele financiare necesare. Continuați să ne purtați în rugăciune pentru acest proiect, ca să putem sprijini și mai mulți copii să primească o educație bună. Aceasta este viziunea și rugăciunea noastră.

Ne amintim de asemenea de voi toți în rugăciunile noastre. Fie ca bunul nostru Domn să vă protejeze și să vă folosească viețile și familiile spre slava Lui!

Motive de rugăciune:

1. Pentru proiectul de anul viitor: deschiderea unei noi grădinițe într-o altă locație.

2. Pentru toți învățătorii de la grădiniță și familiile lor - pentru sănătate și umblare credincioasă cu Domnul Isus.

3. Pentru familia noastră - să avem sănătate bună (după un an de bătălii cu cancer pentru copilul nostru cel mic, câteva episoade epileptice din cauza stresului foarte mare prin care a trecut fiica noastră cea mare în urma celor întâmplate cu fratele ei, iar apoi soțul meu, Along, care a avut un accident de motocicletă și de luni de zile stă cu piciorul în ghips).

Watila și Along

Primele vești de la Amung Chang: Salutări tuturor în Numele Mântuitorului nostru Isus Hristos!

Sper că sunteți bine. Numele meu este Amung și au trecut deja șase luni de când m-am alăturat grădiniței *Aixin* din Patna. Sunt cu adevărat recunoscătoare să văd cum lucrează Dumnezeu în grădinița noastră.

Iată câteva dintre schimbările vizibile în viața copiilor: au devenit mai disciplinați, mai respectuoși și mai dornici să învețe. O altă schimbare minunată este modul în care părinții au devenit mult mai cooperanți și sprijinitori față de învățători. Putem vedea clar mâna lui Dumnezeu la lucru, aducând unitate și creștere în comunitatea grădiniței noastre. Toată slava fie adusă Lui pentru aceste binecuvântări și vă mulțumesc încă o dată pentru rugăciunile voastre pentru această lucrare.

În fiecare seară de luni ne adunăm pentru un timp de părtășie numit „Părtășia fetelor", care se concentrează pe lucrarea cu fetele din Generația Alpha. Scopul acestei părtășii este să le îndrumăm și să le mentorăm pe măsură ce cresc, ajutându-le să descopere scopul dat de Dumnezeu în viața lor. Prin învățături biblice, discuții deschise și relații de sprijin, ne propunem să le ajutăm în creșterea spirituală, să le întărim încrederea în Dumnezeu și să le încurajăm să umble credincioase cu El.

Sunt, de asemenea, implicată în lucrarea unei biserici locale. În fiecare duminică ajut la Școala Duminicală, învățând copiii Cuvântul lui Dumnezeu, călăuzindu-i în creșterea lor spirituală și încurajându-i să-și clădească o temelie puternică în credință încă de la o vârstă fragedă. Este o mare bucurie să le văd dorința de a învăța și de a crește în umblarea lor cu Isus Hristos.

Continuați, vă rog, să mijlociți pentru întreaga noastră lucrare.

Vă felicit dacă ați reușit să citiți până la final! A fost o perioadă foarte încărcată și, sincer, am scris doar o mică parte din tot ceea ce a făcut Domnul în ultima vreme. Haideți, așa cum spuneam și la început, să devenim tot mai mult parte din realitatea Lui și să nu încetinim alergarea, ci, dimpotrivă, să o intensificăm.

Domnul să vă întărească, să vă dea harul de care aveți nevoie în această perioadă, resursele pentru care vă rugați și prieteni care să fie mai mult decât frați! Apreciem interesul și implicarea voastră în lucrarea Lui.

Cu deosebită recunoștință,
Marian și Luiza, Emma și Irina / marianluiza@gmail.com

Notă: Din motive de securitate, vă rog să nu distribuiți în mediul online nicio parte a acestui material fără a discuta în prealabil cu noi!

Strângere la adunarea din comunitatea nativă San Fausto

Relatare misionară din 10.09.2025

Vești din jungla peruană

„Atunci a zis ucenicilor Săi: ”Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui.” Matei 9v37-38

Scumpii noștri frați și surori în Domnul nostru Isus Hristos, vă salutăm și vă îmbrățișăm cu dor din îndepărtatul Peru. Rugați-vă împreună cu noi pentru mai mulți lucrători pe câmpul de misiune, așa cum ne învață Domnul Isus în Matei 9:37. Nu obosesc să cer și să scriu mereu același lucru, până ce Domnul va răspunde sau până ce lucrătorii vor asculta chemarea Lui și vor face voia Sa.

S-au ridicat biserici în diferite comunități, dar nu are cine să le păstorească. Mă doare inima să văd acești oameni fără cineva care să se ocupe de ei sau pe cineva care să-i învețe din Biblie. Ei au dorința să fie învățați și ajutați, dar nu este nimeni care să fie permanent cu ei. De aceea, mă rog Domnului să scoată lucrători. Mulțumim că vă rugați împreună cu noi. Și eu mă rog în fiecare joi la cercul de rugăciune din Segadores și acasă, ori de câte ori îmi aduc aminte și văd această nevoie.

Rugați-vă cu stăruință pentru mai mulți lucrători dispuși să se sacrifice de dragul Domnului.

Călătorie la San Fausto. Data trecută vă spuneam că soțul meu, Oscar Raul, urma să călătorească la San Fausto pentru a aștepta echipa de medici din Chile.

Pe 17 iunie a plecat spre San Fausto, unde i-a întâmpinat pe medici. Mulțumim Domnului că au ajuns cu bine, însoțiți de câțiva frați din Pucallpa. S-au întâlnit în Puerto Bermúdez cu Oscar Raul și fratele Manuel și, după ce au făcut cumpărăturile necesare, au pornit cu toții către San Fausto.

Îi mulțumim Domnului pentru felul în care i-a ajutat și i-a ocrotit pe drum și pentru că au ajuns cu bine. Au avut un timp binecuvântat în care au putut lucra împreună în toate domeniile: de la gătit în bucătărie, muncă de tâmplărie și îngrijire medicală - toți au slujit în echipă, fără nicio diferență. Așa sunt copiii Domnului: dispuși să ajute la orice.

Au putut ajuta timp de o săptămână persoane cu probleme de sănătate atât fizice, cât și sufletești, așa cum făcea și Domnul Isus, vindecând trupul și sufletul. Mulțumim Domnului care a purtat de grijă și nu le-a lipsit nici apa, nici hrana. Domnul a avut grijă de toate, iar timpul lor a fost frumos și binecuvântat.

Pe 1 iulie, soțul meu, Oscar Raul, a ajuns cu bine și sănătos acasă, în Lima. Mulțumim pentru rugăciunile dumneavoastră pentru această frumoasă lucrare făcută împreună cu frații noștri din Chile și Pucallpa.

O situație specială. În luna iulie am fost alături de o familie din tribul Wampiz, aflat la granița cu Ecuador, foarte departe de Lima.

Copilașul lor s-a născut cu o problemă medicală gravă: fără anus. L-au adus de urgență în Lima, unde a fost operat la numai trei zile de la naștere și i s-a pus un tub cu o pungă pentru a-și putea evacua nevoile. Când va împlini doi ani, va fi supus unei alte intervenții chirurgicale prin care se va încerca construirea unui anus.

Medicii au descoperit, de asemenea, că suferă de sindrom Down și de o boală de inimă. În timp ce se afla în spital pentru recuperare, a luat o infecție la plămâni și a trebuit să fie intubat timp de 20 de zile. Mai târziu, deși era mai bine, nu a putut fi externat pentru că nu avea certificat de naștere. Plecați de urgență din comunitate, părinții nu au avut timp să-l facă.

A trebuit să aștepte mult până când actele au fost trimise din comunitatea lor în Lima și s-a putut elibera certificatul. Toate

Slujire medicală printre nativi

acestea au durat mai bine de o lună, din cauza unor greșeli făcute de autorități. Când totul era gata și părinții sperau să se întoarcă acasă, unde îi așteptau cele două fetițe de 6 și 3 ani, precum și bunica lor, bolnavă de cancer, bebelușul s-a îmbolnăvit din nou la plămâni și a fost intubat alte 20 de zile. De data aceasta nu mai credeam că va scăpa, dar Domnul este minunat: El dă viață după cum voiește.

Slavă Domnului că a scăpat și de această încercare! A fost externat și, în sfârșit, împreună cu părinții, a pornit spre casă, pe un drum lung și greu: aproape 10 ore cu autobuzul, apoi 8 ore cu șalupa și încă 4 ore cu barca până la tribul lor.

Îi mulțumim Domnului și dumneavoastră că am putut fi de ajutor acestei familii care nu avea pe nimeni în Lima. Am aflat de ei printr-o soră care îi cunoștea și astfel am putut să intervenim. Încă nu știm dacă au ajuns cu bine acasă, pentru că nu mai avem semnale de la ei. Așteptăm vești. Tatăl copilului se numește Emanuel, mama Ilaria, iar băiețelul Er Natan. Vă mulțumim că vă veți ruga pentru ei.

Călătorie spre Atalaya. Pe 16 august, soțul meu, Oscar Raul, a plecat spre Atalaya, la baza de misiune Segadores, pentru a ajuta la construirea unui gard care împrejmuiește baza. Au lucrat cu spor timp de o săptămână, apoi, pe 25 august, a pornit în călătorie spre San Fausto.

Îi mulțumim Domnului pentru puterea și ocrotirea Lui, atât în perioada petrecută la Atalaya, cât și pe tot drumul lung până la San Fausto. Marți seara a ajuns cu bine în comunitate, unde Eligio și toți frații îl așteptau cu bucurie.

Mulțumim Domnului pentru timpul petrecut cu frații și cu comunitatea. Domnul l-a ajutat în diferite activități pe care le-a făcut împreună cu ei. M-am bucurat mult să văd, din fotografiile trimise de soțul meu, cum oamenii au învins rușinea și acum cântă, se roagă și Îi slujesc Domnului în felul lor.

Mulțumim colegilor noștri, Marc și Adina, care s-au ostenit toată tinerețea ca să-i învețe și să-i ajute să înțeleagă planul de mântuire și Cuvântul Domnului. Acum culegem roadele, dar este nevoie de o familie care să stea permanent cu ei. Dorința de a învăța există, dar au nevoie de cineva prezent zilnic, așa cum un copil mic are nevoie permanent de îngrijire. Ne rugăm ca Domnul să pregătească o familie dispusă să meargă și să rămână printre ei cel puțin un an. Domnul este bun și are milă și de acești oameni îndepărtați de civilizație.

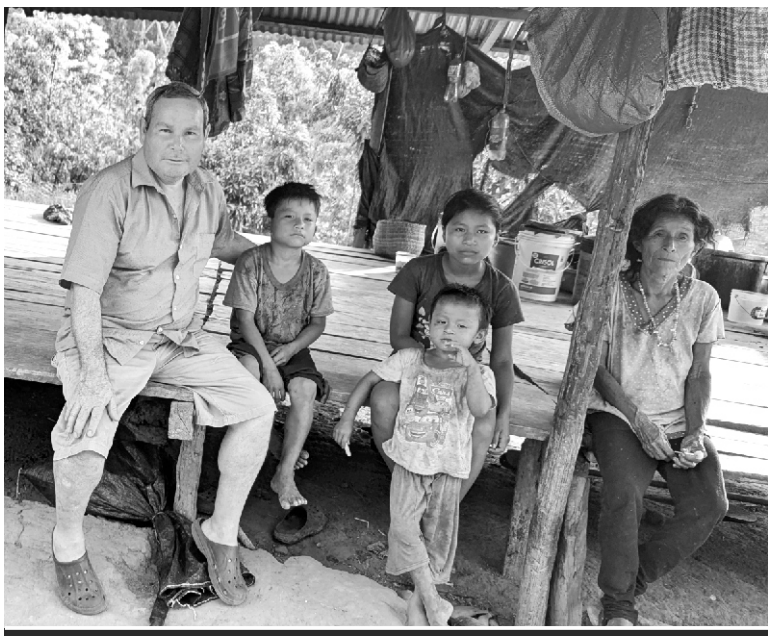
Îi mulțumim Domnului pentru grija și ocrotirea pe care i le-a arătat lui Oscar Raul și pentru timpul petrecut cu oamenii din San Fausto. Mulțumim tuturor celor care s-au rugat pentru el. A ajuns cu bine acasă pe 9 septembrie, după o călătorie lungă și obositoare, dar sub ocrotirea Domnului cel Bun.

Noi, ca familie, suntem bine. Mulțumim Domnului pentru grija pe care ne-o poartă în fiecare zi. Copiii noștri, Briana și Filip, își continuă studiile, și ne bucurăm de ei.

Mulțumim mult că vă rugați pentru familia noastră - simțim rugăciunile, dragostea și grija dumneavoastră.

Mulțumim pentru dărnicia voastră, prin care lucrarea poate merge înainte și noi nu ducem lipsă de nimic.

Vă iubim și vă îmbrățișăm cu dor,
Raul și Aura, împreună cu **Briana și Filip Tello** /
auratrascuperu@yahoo.com

Raul în vizită la o familie nativă

Relatare misionară din 17.09.2025

Dumnezeu este credincios

„Doamne, Tu ești Dumnezeul meu; Te voi înălța, voi lăuda Numele Tău, căci ai făcut lucruri minunate; planurile Tale, făcute mai dinainte, s-au împlinit cu credincioșie. ” Isaia 25:1

Un cântec de laudă se înalță din străfundurile inimii mele către Acest Dumnezeu minunat, care rămâne întotdeauna credincios făgăduințelor Sale. Bunătatea Lui ajunge până la ceruri, iar credincioșia Lui până la nori.

Se cuvine să ne plecăm ființele și să ne încredințăm cu totul viețile în mâinile unui asemenea Dumnezeu - care nu a ezitat să plătească prețul suprem, oferind la Calvar tot ce a avut mai scump: viața Fiului Său preaiubit - și care veghează asupra noastră cu o dragoste fără margini.

Această mână veghetoare a lucrat cu credincioșie în ultimele trei luni, atât asupra mea, cât și asupra echipei pe care Domnul mi-a încredințat-o în Orientul Mijlociu. Cu multă bucurie în inimă am intrat, în sfârșit, în posesia apartamentului mult așteptat - un dar minunat din partea Domnului și un răspuns la multe rugăciuni înălțate cu credință.

Cei care au petrecut luni îndelungate așteptând în tăcere împlinirea unei făgăduințe din partea Domnului înțeleg prea bine cât de minunat a fost pentru noi momentul în care am putut, în sfârșit, să trecem la fapte și să demarăm proiectul de renovare al acestui apartament - un colț mic, dar prețios, din Țara Promisă.

Am văzut mâna Domnului la lucru în fiecare detaliu, de la alegerea echipei de zugravi, instalatori și tâmplari - oameni potriviți, trimiși exact la momentul potrivit, care au lucrat cu eficiență și la un preț rezonabil, până la felul minunat în care Domnul a purtat de grijă tuturor nevoilor noastre materiale și financiare, pentru ca proiectul să fie dus la bun sfârșit. Astăzi ne bucurăm de un apartament duplex spațios, de 300 m², proaspăt zugrăvit și aproape complet mobilat, gata să ofere adăpost și protecție pentru multe femei și copii, victime ale violenței domestice.

Fiecare dimineață, pe noul drum spre apartament pentru a deschide ușile lucrătorilor, devenise o adevărată sărbătoare. Parcurgeam cu mașina traseul presărat, pe ici și colo, cu flori și pășuni de munte, lăsându-mă cuprinsă de uimire în fața creației lui Dumnezeu și înălțând mulțumiri Celui care ne-a oferit acest mic colț de rai - un loc, într-o oarecare măsură, ferit de zgomotul obositor și de poluarea orașului. Aceeași seninătate de nedescris o redă și mica noastră terasă, cu acces privat din partea din spate a apartamentului - un spațiu care, cu siguranță, va deveni locul preferat al tuturor celor pe care îi vom adăposti în cadrul centrului.

Ne rugăm ca acest loc să devină mai mult decât un adăpost fizic. Dorim ca fiecare femeie care îi va trece pragul, purtând în suflet urmele suferinței, să găsească aici vindecare, restaurare și speranță în Domnul Isus. Dorim ca fiecare copil care va dormi între acești pereți să se simtă în siguranță, iubit și ocrotit.

Știm că adevărata lucrare abia începe. De aceea, continuăm să ne încredem în Domnul pentru finalizarea documentelor noii asociații, pe care am înființat-o anul trecut împreună cu niște persoane extraordinare care mă susțin enorm de mult: păstorul local, soția lui - care este psiholog terapeut, o fostă beneficiară a cărei viață a fost transformată de Domnul, și Mary, scumpa mea parteneră în lucrare. Ne aflăm acum la un singur pas de aprobare, fiind nevoie doar de ultima semnătură.

De asemenea, ne rugăm Domnului pentru călăuzire, pentru resursele necesare etapei următoare, în special pentru pregătirea apartamentului pentru iarnă, precum și pentru oameni cu inimă largă și dorință de slujire, care să ni se alăture - atât fizic, pentru a completa echipa, cât și în rugăciune și prin susținere financiară.

În acest moment mă aflu în România, pentru a petrece o scurtă perioadă de odihnă în sânul familiei și pentru a împărtăși noutăți din lucrare împreună cu frații și surorile din diverse biserici susținătoare. Sunt onorată să susțin cauza acestor suflete profund marcate de traume imense din Orientul Mijlociu, oameni hărțuiți, răniți adânc de suferințe greu de imaginat - victime ale războiului, violenței domestice și dezrădăcinării. Ei au nevoie cu disperare de atingerea vindecătoare a Bunului Păstor, care să le aducă pace, speranță și un nou început.

Cu ajutorul Domnului mă voi întoarce pe teren la sfârșitul lunii septembrie. Aștept cu nădejde să văd lucruri măreție și răspunsuri extraordinare la rugăciunile noastre! Ne rugăm ca Domnul să ne ocrotească pe toți în perioada ce urmează, să aducă stabilitate economică și politică în țară, să pună capăt războiului care, de mai bine de un an, afectează atâtea suflete deznădăjduite și să aducă trezire și un nou elan în inimile copiilor Săi.

Mulțumim tuturor celor care ne susțin în rugăciune, prin încurajări sau prin contribuții financiare prin intermediul InfoMisionar. Fie ca rodul acestei lucrări să aducă multă bucurie în inimile voastre și multă glorie Numelui Său! Mare este credincioșia Lui!

Cu prețuire și recunoștință,

Alina Vodă / dreambigger7@protonmail.com

Strada Royal Mile din Edinburgh

Împreună cu Joana

Relatare misionară din 17.09.2025

O unealtă folosită de El

Prin harul Domnului, a venit timpul să vă scriu din nou despre ceea ce a făcut El în ultima perioadă în viața mea. Așa cum spuneam în scrisoarea anterioară, am primit din partea Domnului Isus călăuzirea și uși deschise ca să merg spre Edinburgh, Scoția. Niciodată nu m-aș fi gândit că voi ajunge acolo, dar Domnul are planurile Lui și un mod minunat de a lucra.

La începutul lunii august am ajuns în Edinburgh, un oraș deosebit, plin de viață. Am aflat că cea mai apropiată bază de misiune „Tineri pentru Misiune" se află la o oră și jumătate de Edinburgh. Am sosit chiar în perioada Festivalului Fringe, cel mai mare festival de arte din lume, care are loc în fiecare august. Străzile erau pline de turiști din toată lumea, iar atmosfera era uimitoare.

Știam din partea Domnului Isus că în tot acel context aveam ceva concret de făcut. Trebuia să merg pe celebra stradă Royal Mile și să caut o persoană pe nume Joana. Așa că am mers acolo, străbătând strada de la un capăt la altul de mai multe ori. În timp ce mergeam, mă rugam: „Doamne Isuse, sunt pe strada despre care mi-ai spus. De ce tocmai aici? Unde să o găsesc pe Joana? Călăuzește-mă!" Trei zile la rând am umblat pe această stradă, rugându-mă.

Între timp, am luat legătura cu o misionară de la TPM Paisley, care mi-a spus despre alți misionari prezenți în Edinburgh. Am vizitat o biserică aflată chiar pe Royal Mile, unde, în timpul săptămânii, se prezintă istoria creștinismului din zonă. Am vorbit cu frații și surorile de acolo, dar fiind mulți vizitatori, nu am putut rămâne mult.

Marți, după ce am străbătut din nou Royal Mile, am ajuns pe o altă stradă paralelă, Princess Street. Acolo am văzut un stand cu o umbrelă pe care scria „Cafea gratis". Am mers, am cerut o cafea și am întrebat dacă sunt creștini. Mi-au spus că da. Am început să vorbesc cu o voluntară aflată în Edinburgh pentru trei luni. I-am spus cine sunt, că sunt misionară și că Domnul m-a trimis să caut pe Joana. Ea mi-a spus că în echipa lor era și un misionar din cadrul „Tineri pentru Misiune". Am discutat și cu el, dar și cu pastorul prezent, explicându-le motivul pentru care sunt în Edinburgh. Ei m-au invitat să mă alătur echipei de vestire a Evangheliei pe stradă.

Pastorul mi-a spus că în Edinburgh sunt peste 500 de vrăjitori și că ateismul și vrăjitoria predomină din punct de vedere spiritual. Când am auzit aceasta, mi-am zis: „Doamne Isuse, acum înțeleg de ce m-ai trimis aici!"

După câteva ore de evanghelizare pe stradă, am mers cu echipa la biserica locală pentru rugăciune. Pastorul mi-a spus că zilnic ies câteva ore pentru a oferi cafea și pliante cu Evanghelia, și m-a invitat să mă alătur lor. Joi m-am dus din nou la biserică, ne-am rugat, am luat masa împreună și apoi am mers iarăși pe stradă pentru evanghelizare. Prin harul Domnului am putut vorbi cu multe persoane despre Domnul Isus.

Mai târziu, am fost invitată la un grătar organizat de o familie din biserică. Acolo am întâlnit-o, în sfârșit, pe Joana! Bucuria mea a fost mare, văzând cum Domnul Isus m-a călăuzit să o găsesc. Când am văzut-o, i-am spus: „Domnul Isus mi-a vorbit să vin la Edinburgh să te caut." Am întrebat-o ce se întâmplă în viața ei. Joana mi-a spus că, deși provine dintr-o familie de creștini, nu mai dorea să meargă niciodată la biserică și voia ca Dumnezeu să i se descopere prin știință.

I-am răspuns: „Nu este faptul că am venit tocmai din România, fără să știu unde stai, și că Domnul Isus m-a călăuzit până la tine, o dovadă clară că El există și că te iubește?" A doua zi, Joana a venit la biserică, deși spusese că nu mai calcă niciodată într-o biserică. Domnul Isus a schimbat totul! Rugați-vă pentru ea!

Vineri, la biserică, am stat de vorbă cu o soră care pregătea mâncarea pentru echipa de voluntari. I-am spus cum Domnul m-a călăuzit să o găsesc pe Joana, iar ea a început să plângă. Am întrebat-o de ce plânge și mi-a spus că are trei fete, care o cunosc pe Joana, și că nici ele nu prea mai mergeau la biserică. Am încurajat-o: „Nu vă temeți, Domnul Isus le va aduce și pe fiicele dumneavoastră înapoi la biserică."

Vă mărturisesc că sunt atât de bucuroasă că am ascultat de Domnul Isus până la cele mai mici detalii și am putut fi o unealtă folosită de EL. Este incredibil!

Mai departe, în ce mă privește, cu ajutorul Domnului, doresc să ajung în India în luna septembrie. Rugați-vă pentru mine!

Vă mulțumesc din inimă pentru susținerea financiară și pentru rugăciunile înălțate la tronul de har al lui Dumnezeu.

Domnul să vă binecuvânteze!

Cu dragoste în Hristos,

Cecilia / ciciromania@gmail.com

Momente din acțiunile desfășurate

Relatare misionară din **19.09.2025**

Bucurii dar și provocări

Când, în urmă cu 10 ani, am început viața noastră de familie pe câmpul de misiune, eram doar noi doi, asumându-ne despărțirea de locurile și oamenii dragi, știind că ne-a fost dată chemarea de a o lua împotriva curentului, de a răsturna așteptările societății și chiar ale celor apropiați, fără să negociem costul plecării noastre.

La momentul acela nu ne-am gândit nicio clipă la modul în care copiii ce ne vor fi dați ar fi afectați de chemarea noastră la lepădare de sine. De-a lungul greilor ani de așteptare a actelor de adopție, în care nu am putut să ne vizităm familiile în țară, ne-am simțit deseori izolați aici, departe de cei care ar fi putut oferi copiilor noștri sentimentul de apartenență, departe de căldura bunicilor cărunți, de unchii și mătușile pline de dragoste, de verișorii alături de care ar fi putut să adune amintiri și cu care să lege legături pentru toată viața.

Cu toate acestea, Dumnezeu, în îndurarea Lui, ne-a permis reunirea în câteva rânduri cu membri ai familiilor noastre extinse, iar una dintre marile bucurii ale acestei veri a fost vizita fratelui mai mare al lui Ani, împreună cu familia lui, în luna august. Am avut două săptămâni pline de părtășie și încurajare, inima fiindu-ne umplută cu recunoștință pentru acest timp de conectare.

După plecarea lor, am reluat homeschooling-ul cu primii trei copii ai noștri. Este un drum frumos, dar solicitant, în care avem nevoie constantă de rugăciune pentru răbdare, înțelepciune și consecvență.

De asemenea, am reînceput și activitățile săptămânale la Ulziit, unde în fiecare zi de vineri și sâmbătă suntem implicați direct în lecțiile cu copiii. În restul săptămânii, alți lucrători continuă slujirea. Ne rugăm ca Domnul să binecuvânteze acest efort și să aducă lumină și speranță în viețile acestor copii.

Ca întotdeauna, ne confruntăm cu provocări practice la locația de lucrare: reparații, îmbunătățiri și pregătiri pentru iarnă, care necesită timp și resurse financiare considerabile.

Una dintre provocările constante cu care ne confruntăm aici în Mongolia este frecvența cu care se strică lucrurile - de la instalațiile sanitare la aparatele electrocasnice, la sistemul de încălzire sau la mașină. Reparațiile temporare nu țin mult și problemele se înmulțesc. Costurile acestor defecțiuni neașteptate ne pun la încercare și bugetul limitat pe care îl avem, și răbdarea noastră, mai ales că intervalele dintre reparații devin din ce în ce mai scurte. Uneori pare redundant să le menționăm în veștile și motivele de rugăciune pe care le trimitem, dar nu veți greși dacă vă veți ruga în permanență pentru acest motiv. Domnul să ne dea tot ce avem nevoie pentru a păstra funcțional ceea ce ne încredințează.

Știm că Domnul vine în curând și aceasta ne responsabilizează să lucrăm cu dăruire mai departe. Rugați-vă să primim călăuzirea Domnului pentru a merge înainte cu perseverență, chiar și în momentele dificile din lucrare.

Vă mulțumim pentru tot sprijinul dumneavoastră! El ne dă putere și curaj să rămânem credincioși în slujire.

Cu dragoste și recunoștință,
Ani și Sami Șoldan / am.balaceanu@gmail.com

Cu grupul de frați seniori din București

Relatare misionară din 20.09.2025

Activități de vară

Privind la ultimele luni. Vara s-a încheiat și odată cu ea și timpul nostru în România. Privind în urmă ni se pare că a trecut repede. A fost o perioadă în care am experimentat multe bucurii, revăzându-ne cu prieteni pe care nu îi mai întâlnisem de ani de zile sau cu cei cu care am păstrat o relație apropiată timp de mai bine de 20 de ani de lucrare. De asemenea, ne-am încărcat bateriile spirituale la părtășie cu frații și surorile din diferite biserici. Am vizitat mai puține locații ca alte dăți, dar tot a fost solicitant ca timp și obositor în trup. Chiar am parcurs mai mulți kilometri pe șoselele României ca de obicei. Ne-am bucurat de frumoasa noastră țară, cu peisajele, fețele și obiceiurile ei. Am avut ocazia să realizăm mai multe visuri ale copiilor noștri legate de România, pentru ca să nu o perceapă doar ca pe țara părinților lor. Au cunoscut multe lucruri noi despre România, dar poate cel mai bine le-a făcut legătura cu copiii, cu familia și cu prietenii cu care se identifică.

La sfârșitul lunii iunie, Domnul ne-a ajutat să terminăm cu bine școala în care am fost înscriși pentru ultimii doi ani și să ne prezentăm dizertațiile de masterat în teologie, pentru care, mulțumim Domnului, am luat și note maxime. Studiul amănunțit și organizat despre Scripturi și Biserică ne-au îmbogățit spiritual și a completat lucruri ce lipseau experienței de pe câmpul misionar. E bine ca practica să fie bazată pe o teorie temeinică, iar teoria să fie confirmată de o experiență reală. Adina s-a adâncit mai mult în tema îngrijirii misionarilor din perspectiva bisericilor locale, iar Marc a investigat principiile biblice care stau la baza relațiilor din biserica locală, legat de exercitarea voluntară a darurilor spirituale în folosul celorlalți. Cu ajutorul Domnului, în viitor vrem ca munca depusă să apară sub formă de cărți accesibile tuturor celor interesați.

În biserici, am încercat să încurajăm preocuparea pentru Împărăția lui Dumnezeu. În vremuri de confort și prosperitate e ușor să ne obișnuim cu acestea și să nu ne mai atragă provocările, renunțarea la sine sau slujirea în contexte complicate. Totuși mandatul lui Dumnezeu pentru Biserică este și astăzi valabil: trebuie să ducem mesajul Lui dincolo de frontierele cunoscute nouă, ”la toate neamurile”. Această responsabilitate nu a fost niciodată doar a bisericilor americane, britanice sau australiene.

Biserica din România are astăzi la îndemână și capacitatea economică și pregătirea logistică pentru a asuma torța misiunii și a-și îndeplini partea de responsabilitate în zonele de frontieră, acolo unde Hristos nu este cunoscut. Preocuparea aceasta ar trebui să ne însuflețească mai mult ca orice. Implicarea Bisericii conform cu interesele lui Dumnezeu și cu prioritățile agendei Lui, nu poate aduce decât revigorare în biserica locală, atât în rândul tinerilor cât și al fraților seniori. Toți își au locul în slujirea lui Dumnezeu până la capătul pământului. Despre aceasta am dori să vă împărtășim un exemplu concret.

Seniorii din România finanțează drumuri în junglă. În toamna anului trecut am fost vizitați de o echipă de frați de la biserica Sfânta Treime din București. În echipă au fost doi frați mai tineri și un senior. Viața lor a fost schimbată în urma acestei vizite, căci văzând realitatea de pe câmpul de misiune, inimile lor au fost mișcate spre inițiative concrete. Fratele Adrian a împărtășit în grupul de seniori de la biserică despre proiectele noastre din satul San Fausto și despre ce a observat că mai era nevoie pentru continuarea lor. Deși sunt toți pensionari, s-au mobilizat și au strâns fondurile necesare pentru ca Marc să angajeze un buldozer de la o firmă locală cu care să se repare drumul spre satul San Fausto. Acest drum îl deschisesem prin pădure încă din 2016, pentru a conecta satul la tronsonul principal pe care autoritățile regionale l-au făcut tot atunci, facilitând transportul localnicilor până în Portul Bermúdez, unde să își vândă produsele agricole sau să caute ajutor medical.

Ca alternativă, este mai rapid, mai sigur și mai ieftin pentru mulți față de transportul cu bărcile pe râu. Deschiderea inițială a drumului

prin pădure s-a făcut tot cu finanțare din România, în mare parte tot prin contribuția multor frați și surori fără posibilități financiare. Însă era nevoie de mentenanță serioasă pentru că ploile l-au surpat și furtunile au prăbușit mulți copaci. Cum în 2023 am reușit să facem și un pod pe care să treacă vehicule ușoare, drumul a devenit de mare interes pentru localnici, dar autoritățile municipale blocau mereu fondurile solicitate de șeful satului, fie din incompetență, fie din interese corupte. Ceea ce nu a vrut sau n-a putut face primăria locală au făcut frați pensionari din România! Buldozerul a curățat, nivelat și lățit drumul, care astăzi este din nou în stadiul în care doar trebuie pietruit. Pentru prima dată în istorie, autoturisme au intrat până în Sau Fausto! Oamenii din comunitatea nativă sunt foarte bucuroși și recunoscători pentru asemenea inițiativă care le ușurează viețile.

Pentru noi personal a fost o nouă lecție despre felul în care Dumnezeu folosește lucrurile slabe pentru a le face de rușine pe cele tari. De asemenea ne bucurăm că se pot face asemenea lucrări chiar și în absența noastră din zonă, profitând de faptul că internetul facilitează comunicarea cu persoanele cheie chiar și în zone atât de izolate. O mare binecuvântare a fost colaborarea cu vecinul nostru Jhonny care ne-a pus în contact, și prin internet Marc a reușit să vorbească, să coordoneze și să plătească firma executantă, iar patronul ne putea trimite fotografii și detalii despre avansarea lucrărilor aproape în timp real.

A fost o bucurie copleșitoare că în urma tuturor acestora, am putut să ne întâlnim la București în decursul verii cu grupul de frați și surori seniori care au jertfit pentru Domnul în realizarea acestui proiect. Ne-am dat seama cu toții că vârsta nu este o barieră în implicarea misionară. Nici veniturile modeste nu sunt o limitare. E o onoare extraordinară să îl însoțim pe Domnul la lucru, iar faptul că există chiar și răsplătiri duhovnicești ulterioare, este năucitor. Domnul ne cheamă, El ne dă, El aduce succesul, și tot pe noi ne premiază la sfârșit? Ce scuze am mai avea, fiecare din noi, să nu ne implicăm cu El?

Colaborarea cu tânărul Quilmer. În perioada cât am fost în țară am lăsat responsabilitatea de a vizita credincioșii din satul San Fausto unui tânăr de origine indigenă plin de râvnă pentru evanghelizarea grupurilor tribale. El a mai colaborat cu noi în trecut și este foarte apreciat de oamenii din sat. Este bine instruit teologic, dar are și o bună mărturie în practica vieții creștine. O dată pe lună el a avut responsabilitatea de a petrece o săptămână în sat în vizite

Tânărul Quilmer vizitează o familie de nativi

familiale sau individuale, atât la cei credincioși, dar mai ales la cei care arătau o oarecare deschidere pentru a învăța mai mult despre Dumnezeu.

A fost foarte încurajator pentru noi să vedem oameni care niciodată nu au răspuns invitației noastre de a veni la întâlnirile de studiu a Scripturii, că pe Quilmer nu l-au refuzat. Suntem conștienți că sunt încă destui oameni din sat care continuă să fie suspicioși față de noi pentru simplul fapt că suntem altă rasă. Indigenii au dintotdeauna încredere doar în cei din familia lor apropiată căci oricine altcineva poate fi manifestarea unui duh rău care le vrea pierzarea. Faptul că le vorbește despre Dumnezeu cineva de felul lor are alt impact decât atunci când o fac niște europeni, "kitamari"(albi) cum ne numesc ei.

Așadar această colaborare cu tânărul Quilmer a rezultat în a fi o mare binecuvântare, căci mai mulți oameni au auzit Cuvântul, au început să asiste la strângerile credincioșilor și se observă o mai mare deschidere pentru a accepta schimbarea adusă de creștinism. Rugați-vă pentru noi ca să știm cum să continuăm implicarea lui Quilmer chiar și acum după întoarcerea noastră în junglă. Dincolo de aspectul financiar al cheltuielilor și nevoilor lui materiale, ar fi și aspectul eticii creștine din domeniul organizațiilor misionare. Trebuie să găsim modalitatea corectă de a colabora fără să prejudiciem

Etape din realizarea drumului prin pădure către San Fausto

La adunare în San Fausto

percepția și relațiile cu alte organizații cu care Quilmer a lucrat până acum.

Reintrarea în ritmul local. În România ne-am bucurat să experimentăm acel sentiment de siguranță personală, căci nu am simțit nevoia de a ne uita mereu peste umăr pentru a evita pericole din partea atâtor răufăcători care sunt la orice pas în orașele din America Latină, oameni așa disperați după câștiguri ușoare că nu ezită să te împuște sau să îți răpească copiii. După ce ne-am relaxat de toate acestea, trebuie să ne reintrăm în ritm și să ne activăm mecanismele de apărare. Copiii noștri resimt cel mai tare partea aceasta căci trebuie să fim foarte stricți cu ei în locurile în care se pot juca sau activitățile permise, ca să fie feriți de pericole. După ce au fost la bine în România, le e greu să se reîntoarcă la atâtea restricții aici.

Copiii nu au avut vacanță școlară de vară cât am fost în România, căci în emisfera sudică, anul școlar e din martie până în decembrie. Așa că au

fost cu lecțiile după ei peste tot în România și așa vor continua școala în ritmul normal până la iarnă. Noi vom investi în părtășia cu frații peruani în care vedem tot mai mare zel pentru înaintarea Evangheliei în lume. Numărul de voluntari misionari din America Latină este în creștere în ciuda limitărilor lor economice. Adică vedem mereu oameni dispuși să meargă în misiune, doar că este foarte dificilă strângerea de fonduri necesare susținerii lor. Noi vrem să îi direcționăm să nu neglijeze misiunea tribală unde este atât de mult de lucru și unde costurile materiale sunt mult mai mici pentru bisericile naționale. În tribul Asheninka, în satul San Fausto, oamenii ne așteaptă pentru a sărbători aniversarea unui an de la deschiderea bisericii. Foarte posibil ca mulți din ei să vrea să dea mărturie publică prin primirea botezului creștin în râul din fața satului ca să știe toți că ei vor să fie parte din familia lui Dumnezeu.

Rugați-vă pentru toate aceste nevoi pe care vi le împărtășim și nu încetați să amintiți și sănătatea noastră și a copiilor noștri ca să putem continua în slujire până a preda altora ștafeta. Vă încurajăm să mergeți împreună cu noi în această aventură a credinței. Așteptăm mereu cu drag să ne scrieți dacă doriți să știți mai multe despre viața în misiunea tribală și noi cu mare plăcere vă putem povesti mai multe ca să înțelegeți mai bine felul în care Dumnezeu lucrează în zone atât de diferite de realitatea noastră românească.

Vă mulțumim că ne sunteți alături și că prin această colaborare, între cei care mergem în prima linie și cei care susțineți "frânghia" din țară, această lucrare este în permanentă desfășurare de atât de mulți ani. Slavă lui Dumnezeu că El ne mișcă inimile ca să îl slujim împreună.

Cu drag,
Marcus și **Adina,** împreună cu **Ephram** și **Dominic Dumitru** / marcusdumitru@yahoo.com

Finanțe infoMISIONAR

"... această lucrare ... o săvârșim spre slava Domnului ...
În chipul acesta, vrem ca nimeni să nu ne defaime cu privire la acest belşug de ajutoare, de care îngrijim.
Căci căutăm să lucrăm cinstit nu numai înaintea Domnului, ci şi înaintea oamenilor." - 2 Corinteni 8v19-21

Pentru că dorim să fim transparenți cu privire la modul în care folosim donațiile pentru susținerea lucrării de misiune, prezentăm alocarea acestora pentru perioada **1 iulie - 30 septembrie 2025**:

- lucrarea din Peru / Marcus şi Adina Dumitru - 19.500 lei;
- lucrarea din India / Marian şi Luiza - 23.100 lei și 300 euro;
- lucrarea din Zambia / Maria Magdalena Halip - 14.200 lei;
- lucrarea din Mexic / Narcis şi Sara Dragomir - 16.000 lei;
- lucrarea din Orientul Mijlociu / Alina Vodă - 14.600 lei;
- lucrarea din Peru / Raul și Aurelia Tello - 20.500 lei;
- lucrarea din India / Cecilia - 9.700 lei;
- lucrarea din Mongolia / Ani și Sami Șoldan - 15.000 lei.

Pentru cheltuielile cu tipărirea și distribuirea prin POȘTA ROMÂNĂ a revistei **info**MISIONAR nr. **175** s-a alocat suma de 8.000 lei.

• Precizăm că alocarea banilor pentru diferitele lucrări misionare se face ținându-se cont de dorințele donatorilor și de nevoile pe care le cunoaștem.

Responsabili departament financiar:
Daniel Coteanu - 0740.294.727
şi Lucian Adam - 0744.492.185

• Pentru aceia dintre dumneavoastră care doriți să contribuiți la apariția revistei **info**MISIONAR, precum și la sprijinirea lucrării de misiune internațională, vă anunțăm că puteți trimite donații în conturile **Asociației Info Misionar** - C.I.F.: 50585459

RO73 RZBR 0000 0600 2670 0172 - lei

RO53 RZBR 0000 0600 2670 0241 - euro

RO04 RZBR 0000 0600 2670 0250 - usd

deschise la **Raiffeisen Bank**.

Dacă este posibil, vă rugăm specificați lucrarea pe care doriți să o sprijiniți. În descrierea tranzacției bancare, indiferent dacă precizați sau nu numele lucrării sau misionarului susținut, este necesar să specificați: **"donație pentru susținerea proiectelor misionare ..."**!

• ECHIPA

Mihaela Dincuță, Anca și Teodor Toculeț, Daniel Coteanu, Claudia și Lucian Adam

• CONTACT

0744.492.185 // luci_adam@yahoo.com

• Tiraj tipar: 3.600 buc